

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

गांधारीहतपुत्रेयैर्योदीक्षतेचमां॥द्रौपद्यात्यपऽकर्तारस्तवचैश्वर्यहारिणः॥३२॥समतीतानृशंसास्तेस्वयर्मेणहतायुधि॥नतेषुप्रतिकर्तव्यं पश्यामिकुरुन
दन॥३३॥सर्वेशस्त्रभृतांलोकान्गतास्तेभिमुखंहताः॥आत्मनस्तुहितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यमद्यै॥३४॥गांधार्याश्चैवराजेंद्रतदनुज्ञातुमर्हसि॥त्वंतुशस्त्रभृतां
श्रेष्ठःसततंधर्मवत्सलः॥३५॥राजागुरुःप्राणभृतांतस्मादेतद्वर्वीम्यहं॥अनुज्ञातस्त्वयावीरसंश्रयेयंवनान्यहं॥३६॥चीरवल्कलभृद्राजनगांधार्यासहितो
नया॥तवाशिषःप्रयुजानोभविष्यामिवनेचरः॥३७॥उचितंनःकुलेतातसर्वेषांभरतर्षभ॥पुत्रेष्वैश्वर्यमाधायवयसोतेवननृप॥३८॥तत्राहंवायुभक्षो
वानिराहारोपिवावसन्॥पत्न्यासहानयावीरचरिष्यामितपःपरं॥३९॥त्वंचापिफलभाक्तततपसःपार्थिवोद्यसि॥फलभाजोहिराजानःकल्याणस्येतर
स्यवा॥४०॥युधिष्ठिरउवाच नमांप्रीणयेतराज्यंत्वय्येवंदुःखितेनृप॥धिष्णामस्तुसुदुर्बुद्धिराज्यसक्तंप्रमादिनं॥४१॥योहंभवंतंदुःखार्तमुपवास
कशंभृशं॥जिताहारंक्षितिशयनंविदेभ्रातृभिःसह॥४२॥अहोस्मिंवंचितोमूढोभवतागूढबुद्धिना॥विश्वासयित्वापूर्वमायदिदंदुःखमश्रुथाः॥४३॥किं
मेराज्येनभोगैर्वाकियज्ञैःकिसुखेनवा॥यस्यमेवंमहीपालदुःखान्येतान्यवाप्तवान्॥४४॥पीडितंचापिजानामिराज्यमात्मानमेवच॥अनेनवचसातुभ्यं
दुःखितस्यजनेश्वर॥४५॥भवान्पिताभवान्माताभवान्नःपरमोगुरुः॥भवताविप्रहीणवैक्वणुतिष्ठामहेवयं॥४६॥औरसोभवतःपुत्रोयुयुत्सुर्नृपसत्तम॥
अस्तुराजामहाराजयमन्यमन्यसेभवान्॥४७॥अहंवंगमिष्यामिभवान्राज्यंप्रशासतु॥नमामयशसादग्ंधंभूयस्त्वंदग्ंधुमर्हसि॥नाहंराजाभवान्राजा
भवतःपरवानहं॥कथंगुरुत्वांधर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे॥४९॥नमन्युर्हदिनःकश्चित्सुयोधनकृतेनघ॥भवितव्यंतथातद्विवयंचान्येचमोहिताः॥५०॥व
यंपुत्राहिभवतोयथादुर्योधनादयः॥गांधारीचैवकुंतीचनिर्विशेषमेतम॥५१॥समांत्वंयदिराजेंद्रपरित्यज्यगमिष्यसि॥पृष्ठतस्त्वनयास्यामिसत्यमात्मा
नमालभे॥५२॥इयंहिवसुसंपूर्णामहीसागरमेखला॥भवताविप्रहीणस्यनमेप्रीतिकरीभवेत्॥५३॥भवदीयमिदंसर्वेशिरसात्वांप्रसादये॥त्वदधीनाः
स्मराजेंद्रव्येतुतेमानसोज्वरः॥५४॥भवितव्यमनुप्राप्तोमन्येत्वंवसुधाधिप॥दिष्ट्याशुश्रूषमाणस्त्वांमोक्षिष्येमनसोज्वरं॥५५॥धृतराष्ट्रउवाच ता
पस्येमेमनस्तावर्ततेकुरुनंदन॥उचितंचकुलेस्माकमरण्यगमनंप्रभो॥५६॥